

вие и тъ съ гърба си нагорѣ! Каква трѣбва да е първата ви мисълъ, като станете? Кажете: „Благослови, Господи, душата ми, благодаря. Ти че съмъ станалъ днесъ, за да свърша работата си, както трѣбва, дѣто и да е, и да мога да израсна толкова, колкото трѣбва“. Това е първото основно учение. А какво правите вие? Ако нѣкой отъ васъ е учитель, казва: „Ехъ, днесъ имамъ да поправямъ 40—50 тетрадки!“ Ако е сѫдия, казва: „Днесъ имамъ талкова дѣла“. Проповѣдникъ ако е, ще каже: „Ехъ, днесъ проповѣдъ ще трѣбва да се държи, нищо не съмъ приготвилъ!“ Майка ако е, ще каже: „Тѣзи дѣца какво сѫ се разплакли?“ Господъ не е при тѣхъ, и работата имъ прѣзъ цѣля денъ не върви добрѣ. Духнете и кажете: „Хууу, очисти ме, Боже, отъ лошитѣ мисли, благослови душата ми“. Опитайте това нѣщо. Нѣкой казватъ: „Богъ е билъ толкова милостивъ, че кръвта Си пролѣ за настъ, заковаха Го“. Какъ бѣ закованъ? Съ главата нагорѣ. Затова, като ставате сутринъ трѣбва да ставате съ главата на горѣ, а не на надолу. И когато излизате, да се покажете съ главата къмъ Господа, не съ краката си да излѣзвете. Азъ бѣхъ ви обяснилъ по-подробно това, но нѣма врѣме сега. Съ главата си да излѣзвешъ и да благодаришъ въ душата си на Бога. Тогава всички свѣти духове ще те заобиколятъ, ще добиешъ сила, мъдростъ и ще възрастешъ. Господъ е, който възраства нѣщата. Азъ ви говоря сега това защо? Господъ е, Който върши работитѣ чрѣзъ хората. Нѣкой пътъ, азъ като ви говоря, казвате: „Господинъ Джновъ тѣй казва“. Туй което азъ говоря, това сѫ го казали отгорѣ, това го говори цѣлото